

نقش باورهای مذهبی درونی و بیرونی در سلامت روان و میزان افسردگی سالمندان

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش جهت گیری مذهبی (درونی و بیرونی) در سلامت روان و میزان افسردگی سالمندان مقیم مراکز بهزیستی و مقیم جامعه بود.

روش بررسی: روش مطالعه از نوع مطالعات پس رویدادی و همبستگی است که با روش نمونه گیری تصادفی و خوشه ای تعداد ۲۳۰ آزمودنی از افراد سالمند در مراکز سالمندی تحت پوشش سازمان بهزیستی و مکانهای عمومی (مسجد، پارک) که محل تجمع سالمندان مقیم جامعه است از دو جنس زن و مرد انتخاب و آزمودنیها ابتدا از نظر اختلالات شناختی سرنند گردیدند. سپس آزمونهای ۲۸ سوالی سلامت عمومی، افسردگی بک و آزمون نگرش مذهبی آلپورت تکمیل و با استفاده از آزمونهای آماری همبستگی پیرسون و من ویتنی نتایج مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد بین جهت گیری مذهبی با سلامت روان و افسردگی سالمندان رابطه همبستگی معنادار وجود دارد، بدین معنا که هر چه نمرات جهت گیری مذهبی به جهت بیرونی افزایش می یابد، نمرات اختلال در سلامت روان و افسردگی بالا می رود و هر چه نمرات به سمت جهت گیری مذهب درونی تمایل می یابد، نمرات اختلال در سلامت روان و افسردگی کاهش می یابد. همچنین بین سلامت روان، افسردگی و جهت گیری مذهبی سالمندان مقیم و غیر مقیم جامعه تفاوت معنادار وجود دارد. بدین معنا که افراد سالمند مقیم مراکز از جهت گیری مذهبی بیرونی تر برخوردار و اختلال در سلامت روانی و میزان افسردگی بالاتری را نسبت به گروه سالمندان مقیم جامعه دارند.

نتیجه گیری: باور مذهب بیرونی با اختلال در سلامت روان و افسردگی و باور مذهب درونی با سلامت روان رابطه دارند. همچنین اختلال روانی و افسردگی در بین سالمندان مقیم بیشتر از غیرمقیم جامعه است ضمن آنکه سالمندان مقیم دارای نگرش مذهب بیرونی تر هستند. **کلید واژه‌ها:** مذهب درونی / مذهب بیرونی / سلامت روان / افسردگی / سالمند

*حجت الاسلام فاضل بهرامی

مری و عضو هیات علمی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

عباس رمضان‌فرانی

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، انسیتو روانپزشکی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان

* E-mail: f_bahrami@uswr.ac.ir